

[Boligministeren.]

som følge af de bestemmelser, der nu foreslås gennemført. Jeg anser det imidlertid for påkrævet, at der sker en indgående drøftelse af saneringsarbejdets rationalisering i forbindelse med lovforslagets behandling her i tinget.

I forslaget til *ændringer i boligtilsynsloven* er der navnlig tre nydannelser, som det vil være rimeligt at fremhæve.

1. Loven udvides til at gælde for hele landet, idet de særlige bestemmelser for landområderne falder bort. Alle anker decentraliseres fra boligministeren til de to boligtilsynsråd. I øvrigt har langt de fleste af landkommunerne allerede i deres sundhedsvedtægter benyttet sig af adgangen til at indføre boligtilsynsbestemmelser, som svarer til boligtilsynslovens bestemmelser.

2. Boligkommissionernes sammensætning styrkes sagligt med yderligere hygiejnisk og social sagkundskab. Som allerede nævnt bliver ejere og lejere også repræsenteret i kommissionerne.

3. Adgang til at påbyde nedrivning af kendemerede bygninger udvides, dog således at eventuelt tab godtgøres ejerne på samme måde, som saneringsloven bestemmer.

Ved *ændringsforslaget til Københavns bygge Lov* revideres bestemmelserne om gårdrydninger således, at adgangen til forbedring af karreernes gårde og indre i øvrigt skulle kunne benyttes i videre omfang. Det gældende maksimumsbeløb for pålæg om gårdrydning bortfalder, og udgifterne kan indregnes i huslejerne efter nærmere angivne regler.

De tre lovforslag har tilsammen det formål at give saneringen et større omfang end hidtil, således at den systematisk kan fortsættes på grundlag af en rullende planlægning.

På den anden side er det tilstræbt, at der ikke sker nogen form for afbrydelse af det påbegyndte eller løbende saneringsarbejde. Dette arbejde kan føres videre, indtil det ved en jævn overgang afløses af saneringer m. v. i henhold til lovforslagets bestemmelser.

Målet må være, at saneringsvirksomheden i løbet af et par år udvides til at omfatte mindst 3-4000 lejligheder om året. Dette forudsætter, at genhusningsproblemet søges løst ved en udvidelse af kvotaen for det statsstøttede boligbyggeri, af rokering inden for

den bestående boligmasse, af opførelse af nye boliger i de sanerede områder og af en øget kvota for plejehjem.

Da saneringen skal foregå på steder, hvor der ofte er meget tæt bebyggelse, som skal afløses af et moderne byggeri med mere åbenhed i bebyggelsen, end slumbebyggelsen har, opstår der uundgåeligt et tab, som foreslås delt mellem stat og kommune i den udstrækning, det ikke kan finansiere sig selv.

Gennem oprettelsen af saneringsselskaber er det dog regeringens håb, at også andre kredse end det offentlige vil være interesserede i at stille kapital og arbejdskraft til rådighed for løsningen af denne opgave. Statens økonomiske indsats, navnlig lånemidlerne, må dog forventes at skulle forøges væsentligt i forhold til den nuværende indsats. Den nuværende saneringslovs rammebestemmelser skulle dog i de første år kunne strække til under forudsætning af øgede midler til genhusning m. v.

Jeg tillader mig herved at anbefale de tre lovforslag til tingets hurtige og velvillige behandling. Regeringen har den opfattelse, at der i alle partier i folketinget er et ønske om at fremme saneringsvirksomheden. Det er vort håb, at den enige tilslutning, som folketinget gav saneringsloven og boligtilsynsloven i 1959, kan videreføres i et konstruktivt samarbejde om en løsning af denne store opgave.

Socialministeren (Nathalie Lind): Herved tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og andre familieydelse*. (*Forhøjelse af børnetilskud*).

Børnetilskudsloven er af 3. juni 1967. Den skal træde i kraft samtidig med loven om kildeskat, det vil sige 1. januar 1970. Baggrunden for de ændringer af loven, som nu foreslås, er forskellige ændringer i skatte-lovgivningen.

Der er ved udskrivningsloven fra 1. april 1968 sket en forhøjelse af det almindelige børnetilskud med 75 kr. om året for hvert barn, dog 125 kr. for børn af enlige forsørgere. Disse forhøjelser foreslås nu optaget i børnetilskudsloven. Efter loven om kildeskat sker der den ændring af reglerne om beskatning af enlige forsørgere, at disse skal beskattes som andre enlige, således at de kun får ét personfradrag. Dette betyder